

สาระ: ลูกๆที่แสนหวานสำนึกที่เป็นร่างทำให้ลูกร้องไห้ จงกลับมาสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและลูกจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างถูกต้อง จะมีความซื่อสัตย์ในหัวใจของลูกและลูกจะสามารถทำตามพ่อได้อย่างสมบูรณ์

คำถาม: เมื่อใดที่สภาพของลูกจะปราศจากความกลัวและสม่ำเสมอในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายและภัยพิบัติ?

คำตอบ: เมื่อลูกมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในความรู้ของละคร เมื่อภัยพิบัติใดมาอยู่เบื้องหน้าของลูก ก็จงกล่าวว่าสิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกได้เอาชนะสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นใดที่จะต้องหวาดกลัวอะไรในสิ่งนี้เลย อย่างไรก็ตามลูกต้องกลายเป็นมหาวีระผู้ที่เป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อและเป็นผู้ที่มีค่าของท่าน ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่านคือผู้ที่สามารถอยู่อย่างมั่นคงเสมอ สภาพของเขาคืออยู่อย่างสม่ำเสมอ

เพลง: โอ้ นักเดินทางของดินแดนที่ไกลโพ้นพาฉันไปกับท่าน...

โอมซานติ เมื่อเป็นเวลาของการทำลายล้างอย่างแน่นอนที่บางคนนั้นก็ได้รับอดมา บางคนมาจากกองทัพของรามและบางคนมาจากกองทัพของราวันอย่างแน่นอน ดังนั้นกองทัพของราวันก็ร่ำร้องออกมา: สิ่งหนึ่งคือพวกเขาไม่สามารถไปกับราวันและประการที่สองมีความยากลำบากมากมายในเวลาสุดท้ายเพราะมีความทุกข์ระทมอย่างมากในหมู่ลูกเช่นกัน ผู้ที่เป็นที่รักที่พิเศษนั้นคือผู้ที่เหมาะสมแก่การเฝ้าดูการทำลายล้างได้ พวกเขาคือผู้ที่มีความกล้าหาญ ตัวอย่างเช่น สิ่งนั้นได้ถูกแสดงให้เห็นเกี่ยวกับองค์ว่าเขายืนอย่างมั่นคงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่สามารถเฝ้าดูการทำลายล้าง มีความทุกข์ระทมอย่างมาก สิ่งนั้นจะเป็นเช่นที่ว่าเมื่อบางคนกำลังได้รับการผ่าตัดและบางคนไม่สามารถยืนอยู่ที่นั่นและเฝ้าดูได้ ลูกจะเฝ้าแต่มองดูสิ่งนั้นทั้งหมดเบื้องหน้าลูก จะเฝ้าแต่มีเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกเป็นผู้ช่วยที่มีค่าของบাবาที่ได้รับความรักเป็นพิเศษนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ ไม่ได้มีเพียงหนุมานเดียว ลูกประจำทั้งหมดนั้นเป็นของหนุมานและมหาวีระ มีลูกประจำของรูดรา มาลัยของลูกประจำของพระเจ้ารูดรานั้นมีชื่อว่าเป็นลูกประจำของรูดรา ลูกประจำรูดราชั้นนี้มีค่าอย่างยิ่ง ในบรรดาลูกประจำของรูดราชั้นนั้นบางลูกนั้นจริงและบางลูกก็ปลอม ลูกประจำประเภทเดียวกันสามารถซื้อได้ด้วย 100 รูปี และ 2 รูปี เป็นสิ่งเดียวกันกับทุกสิ่ง พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเพชรและเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนั้นทุกคนอื่นก็จอมปลอม ในเบื้องหน้าพระเจ้า ผู้เป็นสัจจะทุกคนอื่นนั้นจอมปลอมและไม่มีความพิเศษแตกต่าง มีคำพูดว่า: ความมืดไม่สามารถคงอยู่อย่างชอนเร้นเบื้องหน้าพระอาทิตย์ ผู้เดียวที่นั่นคือพระอาทิตย์ของความรู้ ความไม่รู้ไม่สามารถชอนเร้นอยู่เบื้องหน้าท่าน ลูกกำลังได้รับสัจจะจากพ่อที่แท้จริง ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เป็นสัจจะทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ ในเวลานี้ลูกอธิบายว่าพระเจ้าของกิตะคือชีวาและไม่ใช้ศรัทธาพิเศษเฉพาะที่ มีคุณธรรมที่สูงส่ง ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันแล้วอย่างแน่นอนที่จะมียุคทอง ดวงวิญญาณของศรัทธาพิเศษกำลังรับความรู้ในเวลานี้ ผู้คนคิดว่าเขากำลังให้ความรู้ มีความแตกต่างอย่างมาก! ผู้หนึ่งคือพ่อและผู้หนึ่งคือลูก พวกเขาได้ทำให้พ่อหายไปอย่างสิ้นเชิงและได้ใส่ชื่อของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปสัจจะจะปรากฏออกมาในที่สุด นี่เป็นสิ่งแรกสุดเหตุใดผู้คนคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? เพราะพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ศรัทธาพิเศษและดวงวิญญาณเทพทั้งหลายนั้นได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา มีการร้องเพลงว่า: ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน เราคือผู้แรกที่สุดที่ได้้อย่างแยกห่าง ดวงวิญญาณที่เหลือนี้ขึ้นอยู่กับบาวาที่นั่น ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันแทบจะไม่มีผู้ใดสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นสำนึกที่เป็นร่างที่ทำให้มีการร้องไห้อย่างมากมาย ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะทำความเพียรพยายามที่ดีมากและพวกเขาสามารถที่จะเข้าถึงหรือสร้างสมทุกอย่างอย่างดีมากด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าให้ทำตามพ่อ พ่อมาในการกระทำด้วยเช่นกัน ทั้งสองนั้นก็คือพ่อ ลูกไม่สามารถบอกว่าพ่อใดกำลังพูดบางสิ่งเพราะทั้งบัพและดาดาทั้งสองอยู่ในร่างกายนี้ ลูกต้องทำตามผู้ที่มาเพื่อกระทำ พ่ออธิบายว่า: ลูกจงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกที่ดีมากมายมีสำนึกที่เป็นร่างเพราะพวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ ผู้ที่ไม่ใช่โยคีนั้นไม่สามารถที่จะสร้างสมสิ่งใด สัจจะนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่นี้ ลูกต้องทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ฟังจงสร้างสมสิ่งนั้นแล้วเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัว ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในละครเมื่อภัยพิบัติใดมา เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นลูกกำหนดไว้ในละคร อย่างไรก็ตามลูกก็ได้เอาชนะความยากลำบากมาแล้ว ลูกทั้งหมดคือมหาวีระใช่หรือไม่? ชื่อของลูกได้รับการประกาศเกียรติคุณ

แปดนั้นคือมหาวิระที่ดีมาก แล้วก็มี 108 ที่น้อยกว่าพวกเขาเล็กน้อยแล้วก็มี 16,000 ที่น้อยกว่าพวก 108 เล็กน้อย อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น อาณาจักรนี้ได้รับการก่อตั้งด้วยเช่นกันในวงจรที่แล้ว ดังนั้นสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นในเวลา นี้ มากมายพัฒนาความสงสัยแล้วก็จากไป หากพวกเขามีศรัทธาพวกเขาจะไม่หย่าขาดจากพ่อเช่นนี้ บางครั้งแม้กระทั่งเมื่อบางคนถูกบังคับให้ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ พวกเขาก็ยังไม่ได้ดื่มน้ำทิพย์เป็นเสมือนเช่นเด็กเล็กๆ พ่อให้น้ำนมของความรู้แก่ลูกดื่มแม้กระนั้นลูกก็ไม่ยอมดื่มน้ำทิพย์นั้น ลูกหันไปหน้าของลูกออกไปอย่างสิ้นเชิงดังนั้นลูกก็กลายเป็นผู้ไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ฉันไม่ต้องการสิ่งใดจากแม่และพ่อ ฉันไม่สามารถทำตามศรัทธา ในกรณีนั้นลูกจะกลับมาส่งได้อย่างไร? ศรัทธานั้นเป็นของพระเจ้า ดังนั้นลูกควรเขียนคติพจน์นี้ด้วยเช่นกันว่า: ผู้ที่ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าชีวา ผู้เป็นครูพูดว่า: ผู้เป็นแม่คือประตูไปสู่สวรรค์ ประเด็นเหล่านี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกเพื่อลูกจะอธิบาย อย่างแน่นอนที่นักเรียนทั้งหมดจะต่างลำดับกันไป พวกเขา กำลังเล่นบทบาทของพวกเขาในละคร เราจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกล เราดวงวิญญาณทั้งหลายจดจำท่าน ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์แต่ไม่มีแม้บุคคลเดียวที่จดจำท่านเมื่อมีความสุข ในเวลานี้เป็นโลกของความทุกข์ใช่หรือไม่? เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าพ่อคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์เล่า? ลูกก็รู้ด้วยว่าไม่ใช่ทุกคนจะได้รับมรดก หากทุกคนจะมาสู่สวรรค์และก็จะไม่มีนรก แล้วจะมีการขยายตัวได้อย่างไร? ได้รับการจดจำว่าบาร์ตันนั้นคือดินแดนที่ไม่สูญสลายนั่นคือเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่เป็นนิรันดร์ บาร์ตันเองที่เคยเป็นสวรรค์ เราพูดด้วยความสุขว่า: เคยมีสวรรค์เมื่อห้าพันปีที่แล้ว อย่างแน่นอนที่มีรูปภาพของนายแห่งสวรรค์ พวกเขาพูดด้วยว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์บาร์ตันเคยเป็นสวรรค์ อย่างแน่นอนที่สุริยวงศ์และจันทราวงศ์เคยคงอยู่ในบาร์ตัน มีภาพลักษณะของสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง! ความรู้ที่ทำงานอยู่บนสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณของบาบามีความรู้ในท่าน ดังนั้นท่านทำให้เราดวงวิญญาณเข้าถึงสิ่งนั้น ท่านผู้เดียวคือผู้ที่เติมเปี่ยมด้วยความรู้ แล้วท่านก็พูดว่า: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูกผ่านประชาธิปไตยราชมานี้แล้วท่านก็กลายเป็นราชาเหนือราชา แล้วความรู้นี้ก็หายไปในเวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้อีกครั้ง ดังนั้นลูกต้องออกคำท้าทาย สติปัญญาชั้นหนึ่งที่ดีมากจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ บาบาไม่เคยเก็บสิ่งใดชิ้นหนึ่งไว้เพื่อตัวท่านเอง ท่านจะพูดว่า: อาคารเหล่านี้ทั้งหมดที่ลูกสร้างขึ้นนั้นเป็นไปเพื่อลูกที่จะได้อาศัยอยู่ มิฉะนั้นลูกจะมาและอยู่ที่ใด? วันหนึ่งอาคารทั้งหมดจะเป็นของเรา จะต้องมีส่วนหนึ่งที่ใหญ่โตของผู้เลื่อมใสศรัทธาหน้าประตูของพระเจ้าอย่างแน่นอน พวกเขาได้ทำให้พระเจ้ามากมาย ทางปฏิบัติก็มีแต่ผู้นี้ลูกเข้าใจไหมว่าจะมีส่วนมากเพียงใด มีศรัทธาที่มั่งคั่งอย่างมากในโลก เมื่อมีการจัดงานเกิดขึ้นก็มีฝูงชนมากมายขนาดไหน บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งต่อสู้กันเอง ผู้คนขนาดไหนจะตายไปในฝูงชนที่ใหญ่โตเช่นนั้น ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายมากมาย ดังนั้นกองจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ดีมาก แน่แน่นอนลูกควรเขียนคติพจน์ลงไปด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้าย ทุกคนต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้เป็นแม่ พวกเขาทำรูปภาพของซัคคีเช่นนั้น! พ่อมีอาวุธของความรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อลูกๆ ท่านพูดว่า: พิสูจน์สิ่งนี้! สิ่งนี้ง่ายดาย ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า ผู้รู้ทำความเข้าใจพยายามทางจิตเพื่อที่จะพบพระเจ้า พระเจ้าเรียกว่าเป็นพ่อ อย่างแท้จริง พวกเราคือลูกของท่าน พวกเขาพูดถึงความเป็นพี่น้องว่าชาวฮินดูและชาวจีนคือพี่น้อง ดังนั้นพ่อคือหนึ่งเดียวใช่หรือไม่? ในรูปทรงร่างพวกเขาคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นไม่สามารถมีสายดาที่มีกิเลส นี่คือนหนทางที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อใครเข้าใจสิ่งนี้ สิ่งหลักเดียวคือพระเจ้าคือพ่อของทั้งหมด พ่อคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ดังนั้นอย่างแน่นอนลูกควรได้รับมรดกจากพ่อ ลูกเคยได้รับมรดกแล้วเวลานี้ลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น นี่คือการละเล่นของความทุกข์และความสุข สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายอย่างดีมาก อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมความซื่อสัตย์และทำตามทุกการกระทำของพ่อ ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้และจิตใจผู้อื่นให้ดื่มน้ำทิพย์ด้วยเช่นกัน อยู่อย่างปราศจากความกลัว

2. ด้วยสำนึกรู้ว่าลูกของพระเจ้าคือพี่น้องกัน จงทำให้สายดาและทัศนคติของลูกบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกมีศรัทธาในสติปัญญาและเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะด้วยการนำคุณสมบัติพิเศษของลูกมาไว้เบื้องหน้าของลูกและจึงเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

จงนำคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดของคุณที่ไม่ใช่ความอ่อนแอของคุณมาไว้เบื้องหน้าแล้วคุณจะมีศรัทธาในตนเอง อย่าได้คิดเกี่ยวกับความอ่อนแอของคุณมากเกินไปและคุณก็จะเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมีความสุข มีศรัทธาว่าพ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจและดังนั้นผู้ที่จับมือของท่านจะก้าวข้ามไปได้อย่างแน่นอน ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอจะกลายเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะ ให้มีศรัทธาในตนเอง ศรัทธาในพ่อ และศรัทธาอย่างเต็มที่ในทุกฉากของละครในขณะที่ลูกสังเกตการณ์ และลูกจะเป็นผู้ที่มีชัยชนะ

คติพจน์: รักษาความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ไว้และลูกจะกลับมาละวางจากแรงดึงดูดที่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

การขยายตัวของมายาที่ตาโมกูนี

มีคำสามคำ "สาโตกูนี, ไรโซกูนี และ ตาโมกูนี" และเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจคำเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้คนเชื่อว่าคุณสมบัติทั้งสามนี้มีอยู่ด้วยกันในเวลาเดียวกัน แต่จิตสำนึกบอกอย่างไร? ทั้งสามคุณสมบัตินี้มีอยู่ด้วยกันในเวลาเดียวกันหรือว่าทั้งสามคุณสมบัตินี้มีบทบาทที่แยกจากกันในยุคต่าง ๆ? จิตสำนึกนี้บอกว่าทั้งสามนี้ไม่อยู่ร่วมกันในเวลาเดียวกัน เมื่อเป็นยุคทอง (สัตยยุค) ทุกสิ่งมีความสาโตกูนี เมื่อเป็นยุคทองแดงทุกสิ่งมีความเป็นไรโซกูนี และเมื่อถึงยุคเหล็กทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นตาโมกูนี เมื่อเป็นเวลานี้สำหรับยุคทองแล้วก็จะไม่มีไรโซและตาโมคงอยู่ เมื่อเป็นเวลาสำหรับไรโซแล้วก็จะไม่มีสาโตกูนีเลย ผู้คนเข้าใจกันเองว่าทั้งสามคุณธรรมเหล่านี้คงอยู่ต่อเนื่องมาในเวลาเดียวกัน มันเป็นความผิดพลาดอย่างแท้จริงที่กล่าวเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าเมื่อบุคคลหนึ่งพูดความจริงและไม่ได้กระทำความบาปใด ๆ เขาก็คือสาโตกูนี อย่างไรก็ตามจิตสำนึกของเราก็บอกว่าเมื่อเราพูดถึงการมีความเป็นสาโตกูนีแล้ว สาโตกูนีหมายถึงความสุขที่สมบูรณ์อย่างแท้จริงนั่นคือทั้งโลกนั้นสาโตกูนี อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถพูดได้ว่าผู้ที่พูดความจริงคือสาโตกูนี และผู้ที่พูดโกหกคือคนยุคเหล็กและตาโมกูนี และโลกก็ยังคงเคลื่อนต่อไปเรื่อยๆในลักษณะนี้ เวลานี้เมื่อเราพูดถึงยุคทองแล้วนั้นก็หมายความว่าทั้งโลกควรเป็นสาโตกูนีและสาโตประธาน ไซ้ เคยมีช่วงหนึ่งของเวลาเมื่อเคยเป็นยุคทองเช่นนั้นและทั้งโลกคือสาโตกูนี ยุคทองนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลานี้เป็นโลกยุคเหล็กนั่นคือมีอาณาจักรของตาโมประธานทั่วทั้งโลก จะมีสิ่งใดที่สาโตกูนีในเวลาของตาโมกูนีนี้ได้อย่างไร? เวลานี้มีความมืดสนิทที่เรียกว่ากลางคืนของบราห์มา ยุคทองเป็นกลางวันของบราห์มา และยุคเหล็กคือกลางคืนของบราห์มา ฉะนั้นเราจึงไม่สามารถรวมทั้งสองนี้ไว้ด้วยกัน อัจชะ